

ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

ผู้ผลิตที่สำคัญมีดังนี้

	<u>๒๕๑๔</u>	<u>๒๕๑๕</u>	(ตัวเลขโดยประมาณ)
สหรัฐอเมริกา	๑,๕๓๔,๐๐๐	๑,๖๕๒,๐๐๐	short tons
แถมเบีย	๗๑๘,๐๐๐	๗๘๘,๐๐๐	
คานาดา	๗๒๐,๐๐๐	๗๗๘,๐๐๐	
ชิลี	๗๘๑,๐๐๐	๗๖๖,๐๐๐	
แควี	๔๔๙,๐๐๐	๔๘๑,๐๐๐	
เปรู	๒๓๕,๐๐๐	๒๐๙,๐๐๐	
โบเกนวิลล์	-	๑๓๖,๐๐๐	
ประเทศกลุ่มโซเวียต	๑,๔๑๔,๐๐๐	๑,๔๙๕,๐๐๐	
ประเทศอื่น ๆ	๑,๒๕๒,๐๐๐	๑,๒๙๙,๐๐๐	
รวม	๗,๑๐๓,๐๐๐	๗,๖๐๔,๐๐๐	

(ที่มา: - World Bureau of Metal Statistics, 1973)

การค้นพบแหล่งแร่ใหม่ ๆ การปรับปรุงวิธีทำเหมือง และเหตุการณ์สำคัญอื่น ๆ ทำให้ผลต่อการผลิตทองแดงเป็นอย่างมาก

ในการผลิตทองแดงนั้น ยังได้ผลิตแร่พลอยได้ด้วย เช่น ทอง, เงิน, โมลิบดีนัม, โคบอลต์, สังกะสี, ตะกั่ว, นิเกิล, กำมะถัน (ซัลเฟอร์) ทองขาว, และเหล็ก นอกจากนี้ก็มีชิลีนียม และเรเนียม

ปัญหาในปัจจุบันคือการรักษาสถาเวสิ่งแวดล้อมไม่ให้เป็นที่พิน โรงถลุงทองแดงถูกบังคับให้ปฏิบัติตามกฎใหม่ ๆ ซึ่งอาจจะทำให้บางแห่งต้องปิดตนเอง หรือต้องแก้ไขวิธีถลุงใหม่ การเก็บผงละเอียด ๆ ก็เป็นปัญหามาก และน้ำเสีย จากโรงถลุงก็เป็นปัญหาใหม่

มีหลายเหมืองในรัฐอาริโซนา ได้ใช้วิธี in-place leaching ซึ่งแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม
ไปได้มาก วิธีทำก็คือเจาะอุโมงค์เป็นระบบให้แหล่งแร่ทรุนไปหมด แล้วระเบิดให้เกิดรอยร้าว จาก
นั้นใส่กรดกำมะถันลงไปจากส่วนบน จะใสสารละลายที่มีทองแดงปนอยู่มากอยู่ข้างล่าง สูดขึ้นมาเอา
ไปแยกควยไฟฟ้าให้ทองแดง ข้อเสียของวิธีนี้ คือ แยกเอาทองแดงออกมาจากหินได้เพียงร้อยละ
๕๐ - ๖๐ เท่านั้น และไม่ได้ผลพลอยได้ที่เคยได้ เช่น พวาทอง, โมลิบดีนัม และซิลิเนียม